

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 21P/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115208842
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ladislav Halla
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115208842.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Ladislavom Hallom vo veci starostlivosti o maloleté dieťa:

H. T., nar. XX.XX.XXXX,
zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX a otec: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpený JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, ul. Železničná 90/12, o zvýšenie výživného, taktó

rozhodol:

Súd z v y š u j e výživné otca na mal. H. T., nar. XX.XX.XXXX a to zo sumy 110,- € mesačne na sumu 140,- € mesačne, s účinnosťou od 01.12.2015, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky mal. dieťaťa.

Vo zvyšnej časti súd návrh matky z a m i e t a.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 11P 59/2013-20, zo dňa 17.06.2013, v časti o výživnom na mal. H. T..

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka návrhom doručeným súdu dňa 04.02.2015 žiadala o zvýšenie výživného zo strany otca na mal. H. zo sumy 110,- € na sumu 210,- € mesačne s účinnosťou od 01.09.2014.

Uviedla, že v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom bol maloletý žiakom 9. ročníka základnej školy. V súčasnosti je maloletý študentom 2. ročníka Strednej odbornej školy strojníckej v T. F.. Po rozvode sa presťahovali k jej rodičom do Q. nad U., čím sa zvýšili náklady na cestovanie do školy na sumu 50,- € mesačne. Zároveň v škole sa platí ZRPŠ 30,- € ročne a poplatok za stužkovú 75,- € ročne. Zvýšili sa náklady na učebnice, knihy, ošatenie i obuv. Maloletý sa aktívne venuje futbalu, počas víkendov dochádza na futbalové zápasy, len cestovné činí 12,- € za mesiac. Zároveň mesačne uhrádza členský poplatok vo výške 7,- €. Musela mu zakúpiť výstroj, čo bolo spolu v sume 205,- €.

Otec vo svojom písomnom stanovisku doručenom súdu dňa 06.05.2015 uviedol, že počas celého roka 2014 jeho príjem za stolárske práce bol vo výške 3556,- €. Iný príjem nemal. Z tohto si platí zdravotné poistenie vo výške 56,35 € mesačne. Býva v domácnosti so svojou matkou, ktorá mu v prípade potreby zo svojho dôchodku pomáha platiť výživné. Je ochotný pristúpiť k zvýšeniu výživného na sumu 140,- € mesačne.

Na pojednávaní konanom dňa 19.01.2016 matka uviedla, že trvá na podanom návrhu. Je pravda, že otec platí zvýšené výživné a to vo výške 140,- € mesačne, čo je od apríla 2015 a takto naposledy zaplatil výživné aj v januári 2016. Pokiaľ sa týka otázky, prečo žiada výživné späť od septembra 2014, avšak návrh podala až vo februári 2015, jednoducho takto návrh podala.

Právna zástupkyňa otca na pojednávaní konanom dňa 19.01.2016 uviedla, že sú toho názoru, že výživné, tak ako ho otec platí vo výške 140,- € mesačne a to od apríla 2015, zodpovedá možnostiam otca, s tým, že jeho možnosti do určitej miery, čo sa týka finančnej otázky, sú dosť obmedzené, pretože žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá síce má dôchodok vo výške 350,- € mesačne, avšak je potrebné sa o ňu do určitej miery starať, čo na druhej strane znemožňuje čiastočne otcovi výkon práce a preto jeho príjmy sú také, ako boli súdu aj oznámené. Napriek tomu je však otec ochotný hoc aj s čiastočnou výpomocou svojej matky platiť výživné vo výške 140,- € mesačne, a preto v tomto rozsahu žiadajú, aby výživné bolo takto upravené.

Kolízny opatrovník mal. dieťaťa bol toho názoru, že je dôvodné, aby došlo k zvýšeniu výživného zo strany otca, pričom otec sám v konečnom dôsledku uznal túto skutočnosť a sám začal zo svojej iniciatívy platiť zvýšené výživné, preto navrhuje návrhu matky vyhovieť, s tým, že výšku výživného ponecháva na úvahe súdu.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine; dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine; pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že o výživnom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu T. F., č.k. 11P/59/2013-20 zo dňa 17.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.07.2013. Uvedeným rozsudkom bolo manželstvo rodičov mal. dieťaťa rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa mal. H. zveruje do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. H. vo výške 110,- € mesačne.

V tom čase bol mal. H. žiakom 9. ročníka základnej školy, maloletý bol zdravý a boli u neho iba bežné výdavky.

Matka pracovala v spoločnosti Z. L., s.r.o., kde za obdobie 05/2012-12/2012 mala čistý príjem v priemere v sume 324,- € mesačne a za obdobie 01/2013-04/2013 v sume 378,- € mesačne.

Otec mal prerušenú živnosť, nebol však evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Bližšie sa súd otázkou príjmov otca nezaoberal.

V porovnaní s vyššie uvedeným rozhodnutím súd môže konštatovať zmenu v odôvodnených nárokoch maloletého v súvislosti s celkovým telesným rastom, či už ide o základné nároky ako je oblečenie, obutie, stravovanie, takže v tejto súvislosti má matka nepochybne zvýšené výdavky. Mal. H. je študentom 3. ročníka L. strojníckej v T. F., kde sú bežné výdavky, to znamená platenie ZRPŠ, zakupovanie školských

pomôcok, skladanie sa na stužkovú. Maloletý do školy dochádza, s čím súvisia zvýšené náklady na cestovné. Maloletý sa aktívne venuje futbalu, s čím tiež súvisia zvýšené výdavky.

Matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti Z. L., a.s., kde za obdobie 02/2014-12/2014 mala čistú priemernú mesačnú mzdu v sume 394,88 € a za obdobie 01/2015-12/2015 mala čistú priemernú mesačnú mzdu v sume 457,- €.

Otec je živnostník, od 01.01.2014 má živnostenské oprávnenie. Podľa potvrdenie Daňového úradu Žilina mal otec za r. 2014 príjmy zo živnosti vo výške 3556,- €, výdavky 2097,27 € a základ dane predstavoval 1458,73 €.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vzhľadom k času, ktorý uplynul od posledného určenia výživného, došlo k zmene pomerov na strane mal. dieťaťa (tak ako je to uvedené vyššie) aj na strane matky, ktorá dosahuje vyšší príjem. U otca sa zmena pomerov nedá jednoznačne konštatovať, nakoľko v čase určenia výživného súd neskúmal jeho majetkové pomery.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností, ale najmä s prihliadnutím k zvýšeným nárokom mal. H., dospel k záveru, že je dôvodné, aby došlo k zvýšeniu výživného, aj keď nie v takom rozsahu, ako žiadala matka. Aj keď príjmy otca zo živnosti sú pomerne nízke (keby súd vychádza z daňového priznania, otcov príjem by mesačne predstavoval len sumu 121,50 €), otec je však ochotný platiť výživné vo výške 140,- € mesačne, je preto pravdepodobné, že má aj iné príjmy, z ktorých bude toto výživné platiť.

Preto podľa názoru súdu výška výživného v sume 140,- € mesačne na mal. H. zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca. Matka si zároveň vzhľadom k veku maloletého musí plniť vyživovaciu povinnosť nie len zabezpečením osobnej starostlivosti, ale aj finančným plnením. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol.

Matka žiadala zvýšiť výživné na mal. H. s účinnosťou od 01.09.2014, avšak návrh podala až dňa 04.02.2015. Na pojednávaní konanom dňa 19.01.2016 na otázku súdu, prečo žiada výživné spätne od septembra 2014, keď návrh podala až vo februári 2015, uviedla, že jednoducho takto návrh podala. Súd môže priznať výživné na mal. dieťa aj spätne, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Matke nič nebránilo podať návrh v mesiaci september 2014, pričom ani sama netvrdila žiadne skutočnosti, ktoré by jej bránili v podaní návrhu skôr. Vzhľadom na uvedené nevidel súd dôvod na stanovenie počiatku plnenia zvýšeného výživného na mal. H. od 01.09.2014.

Počiatok plnenia zvýšeného výživného mohol byť stanovený od februára 2015 (t.j. od počiatku mesiaca, v ktorom bol podaný návrh), a teda by otec mal zaplatiť zvýšené výživné o sumu 30,- €, čo by za 12 mesiacov (od 02/2015 do 01/2016) predstavovalo sumu 360,- €. Súd mal ale preukázané, že otec od apríla 2015 platí zvýšené výživné vo výške 140,- € a takto naposledy zaplatil výživné aj v januári 2016. Výživné, ktoré otec zaplatil za mesiac december 2015 a január 2016, súd zarátal otcovi za mesiace február 2015 a marec 2015, a preto posunul počiatok plnenia zvýšeného výživného od 01.12.2015. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený popisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.